

Ög 15. Svensksunds gård, Konungssunds sn.

Litteratur: A. Nordén, Skrivelse till Riksantikvarien ^{18/7} 1938, dnr 2780/38 (och 4503/38) (ATA); S. B. F. Jansson, Granskningsprotokoll 1946 (Runverket).

Äldre avbildningar: Foto av E. Brate, (ATA); foto av Bror Schnittger, (ATA).

Stenen hade efter upptäckten sommaren 1881 — den anträffades ett stycke ned i jorden i en nyodling — förts fram till Svensksunds gård och där rests på en lägre avsats nedanför den planerade terrassen utanför gårdsplanen, åt Svinesundsfjärden till och i terrassens nordöstra hörn. Den under kammarherre Sixten Flachs och hans sons tid vackert planterade terrassen är nu igensnårad, och då jag i juli 1938 tillsammans med gårdssmeden Ernst Andersson, vars far varit med om att resa stenen och som själv livligt mindes densamma, sökte återfinna den, visade det sig, att stenen ej längre stod att upptäcka. Något byggnadsföretag, till vilket stenen kunde antagas ha bortförts, har emellertid ej ägt rum vid gården sedan den tid, då hr Andersson kunde minnas, att stenen stod kvar, eller år 1911, då gården ännu befann sig i familjen Flachs ägo.¹⁰

Inskriften å fragmentet lydde enligt Brate:

I vänstra slingan: **rrispi**. I högra slingan: **utbutasinn**.

Brate förmodar, att inskriften bör tolkas: »[Ingigærd]r(?) reste [den]na sten efter Anun]d, sin hurtige make» (*bonda sinn nytan*); betr. dubbelskrivningen av *n*'et i **sinn** se under Ög 21.

Om stenens möjligen tänkbara ursprungliga plats se under Ög 29—30.

Fig. 21. Ög 15. Svensksunds gård, Konungssunds sn. Foto B. Schnittger (ATA).

¹⁰ I Janssons granskningsprotokoll står: Möjligen kunde här tillfogas att den nuvarande ägaren meddelade mig vid mitt besök (juli 1946), att han ansåg det mycket sannolikt att stenen hade krossats och använts till vägfyllnad någon gång på 1920-talet. (Han hade aldrig vetat av att det skulle ha funnits någon runsten på gården).

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med stora reservationer. Arbetet med utgåvan avslutades 2024-12-31.